

Metsä tummana nukkuu

Sävellys: Veikko Norontaus

Sanat: Aini Polvinen

Metsä tummana nukkuu

Metsä tummana nukkuu lunta kulmillaan.
Kuu kultiaan valaa talvimaisemaan.
Tänä yönä hän syntyi poka pikkuinen.
Loisti enkelijoukko yllä paimenien.
Loisti taivainen valo pyhä ihmeellinen,
aivan pieneksi syntyi Herra maailmojen.

Hänet, valtiaan taivaan Isä armollinen
antoi tuskaan vaivaan, kuka ymmärtää sen.
Seimi kaukana täältä.
Tähti säteitään takaa aikojen
piirtää ihmiselämään.
Jotka tahtovat nähdä yhä näkevät sen,
yhä välkehtii tähti. Sinä näetkö sen.

Metsä tummana nukkuu

„Opus“

laulu ja piano

„Lento“

1. Met - sä tum - ma - na
2. Hän et, val - ti - - aan

nukkuu
tairaan

lun - ta
J - - sä

kul - mi - laan,
armollinen

Kuu
antoi

kulti - aan va - laa tal - vi - maisemaan. -
tuskaan vaivaan, ku - ka ymmär - tää sen.

p Tänä yö-nä hän syn-tyi poi-ka pik-kui-
Seimi kauka-na tääl-tä. Täh-ti sä-tei-

nen, *mp* Loisti enkeli-jouk-ko yl--lä
tään takaa aikojen pür-tää ih-mis-

3 paimeni--en. Loisti taivainen va-lo
e-lä-mään. jotka tahtovat näh-dä

3
 py-hä ihmeelli-nen,
 y-hä näkevät sen,

ai-van pieneksi syn-tyi Her-ra maailmo-jen.
 y-hä välkehtii täh-ti. Si-nä näetkö sen.